

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2422/2015
18.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиље Д.П. из В., чији је пуномоћник Р.П., адвокат из Б., против туженог М.И. ДОО из В., кога заступа Ј.М., адвокат из Б., ради оцене законитости отказа уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 504/15 од 20.07.2015. године, у седници одржаној 18.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 504/15 од 20.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 300/14 од 20.02.2015. године поништено је решење туженог од 31.07.2012. године и тужени обавезан да тужиљу врати на рад, на радно место на коме је била запослена пре доношења овог решења и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 504/15 од 20.07.2015. године: 1) укинута је првостепена пресуда; 2) одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се поништи као незаконито решење туженог од 31.07.2012. године и тужени обавезе да је врати на рад; 3) одбачена је тужба у делу којим је тужиља тражила да се тужени обавезе да је врати на радно место на коме је била запослена пре доношења отказног решења; 4) обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду применом чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из чл. 374. став 1. у вези чл. 8. ЗПП, на коју ревидент указује. Указивањем на ову битну повреду ревидент, у суштини, оспорава оцену изведених доказа, чиме посредно побија утврђено чињенично стање, што према чл. 407. став 2. ЗПП, не може бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била запослена код туженог по уговору о раду од 11.11.2005. године. Обављала је послове радника у производњи - пребирања воћа, све до доношења решења туженог којим јој је отказан уговор о раду од 31.07.2012. године. Тим решењем тужилци је отказан уговор о раду на основу чл. 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду и чл. 21. став 3. и 22. став 2. уговора о раду - због учињене повреде радне обавезе утврђене уговором о раду и непоштовања радне дисциплине. Према изнетим разлозима, тужилца се 16.07.2012. године недолично понашала према запосленом Н.Б., тако што је без оправданог разлога за време рада разговарала и није контролисала квалитет малине на инспекционој линији, а одбила је да замени место са радницом поред ње. Касније је наставила да вређа руководство. Пре доношења овог решења тужилци је достављено писано упозорење од 17.07.2012. године, а дописом од 24.07.2012. године тужилца је обавестила туженог да није у могућности да одговори на упозорење јер се налази на боловању. Према специјалистичком извештају од 16.07.2012. године она се јавила ординирајућем лекару у Здравственом центру С. у К., где је констатована контрола за две недеље и боловање. На расправи пред другостепеним судом, саслушана као парнична странка, тужилца је потврдила да је упозорење примила 24.07.2012. године и да је после савета са адвокатом послала туженом обавештење да се налази на боловању и да на упозорење не може да одговори. Потом је, убрзо после пријема ове пошиљке, примила и решење о отказу уговора о раду. Саслушањем тужилце у својству парничне странке такође је утврђено да јој је било познато да је 16.07.2012. године, када се овај догађај одиграо, малина била лошег квалитета и да је морала да подигне поглед са траке због опомињања радника који је те малине сипао у левак. Такође, да је Н.Б., непосредни руководилац тужилце, није опоменуо зато што прича већ зато што не гледа у траку и да није по његовој наредби заменила место са другом запосленом, која је по тој наредби поступила и дошла до тужилце да замене места. Тужилца је тражила од Н.Б. разлог за то, па је и у ходнику касније где се налазила канцеларија Н.Б., њему и М.П. рекла да хоће да зна разлог зашто да пише изјаву, шта је урадила и да ће да их пријави. Пракса код туженог је таква да запосленима није забрањено да за време рада причају, али да су и тада дужни да гледају у траку да би се на квалитетан начин пребрала роба на траци (малине). Такође, пракса је и раније била таква да се због разговора запослених на траци њима замене места и те наредбе су увек поштоване и извршаване без поговора. После изласка из производне хале и доласка до просторије туженог, где се налазе канцеларије руководства и канцеларија Н.Б. тужилца је на све њих викала, називала их погрдним именима (лоповима), што су чула и та лица, која су изашла из своје канцеларије у којој су били пословни партнери туженог, као и други запослени. После овог догађаја, тужилца је управљајући својим возилом у присуству малолетног детета отишла у К. које је удаљено од места њеног пребивалишта око 13 км и отишла прво у инспекцију рада, а потом и у Хитну помоћ.

На тако утврђено чињенично стање, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је закључио да је тужиљи законито престао радни однос отказом уговора о раду, због чега није основан ни њен захтев за реинтеграцију.

У конкретном случају, тужиљи је отказан уговор о раду због скривљене повреде радне обавезе утврђене чланом 22. став 2. уговора о раду (неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних дужности и обавеза које је проузроковало тежу штетну последицу или учињено намером или грубом непажњом или више пута поновљен нехат), што представља отказни разлог из чл. 179. став 1. тачка 2. Закона о раду и непоштовања радне дисциплине утврђене чланом 21. став 3. тачка 5. уговора о раду (недолично понашање према запосленим у предузећу, као што су свађа, псовке, непристојно обраћање, клевета, увреда и сл), што представља отказни разлог из чл. 179. став 1. тачка 3. Закона о раду. Наиме, 16.07.2012. године тужиља због разговора са другим запосленим није гледала у траку на којој је пребирала малине које су тог дана биле лошег квалитета, што је била дужност свих запослених на траци (у овом случају малине), одбила је да поступи по налогу непосредног руководиоца да због разговора са другим запосленим и негледања у траку замени места са запосленим који је поступио по том налогу и пришао тужиљи ради замене места, а потом у пословним просторијама туженог, у присуству других запослених и пословних партнера туженог понашала се непримерено, тако што је викала и упућивала погрдне речи претпостављенима. Сама тужиља је изјавила да јој је било познато, односно да је била свесна да је малина тога дана била лошег квалитета и да је њена обавеза била да гледа у траку на којој се малине пребирају, а ипак је одбила да поступи по налогу свог непосредног руководиоца, а касније је повредила и радну дисциплину на начин описан у решењу о отказу уговора о раду. Пре отказа уговора о раду, послодавац је поштовао поступак прописан чланом 180. и 181. Закона о раду.

Управо у вези примене члана 180. Закона о раду у ревизији се наводи да није поуздано утврђено да ли је тужиљи истовремено достављено и упозорење и решење о отказу уговора о раду. Међутим, ти ревизијски наводи нису основани, јер је тужиљи поштом на повратницу од 18.07.2012. године достављено упозорење, које је потписано од стране туженог, а тужиља је дописом од 24.07.2012. године обавестила туженог да није у могућности да одговори на наводе из упозорења, јер се налази на боловању. Решење о отказу уговора о раду донето је 31.07.2012. године. Имајући у виду те чињенице, право тужиље на одбрану није повређено.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**